

Publicerad 2022-09-05 15:10 av jba

Bränna vid

Det är så mycket himmel här. Och tystnaden som bryts. När ljusen brinner ner, när maten bränner vid. Det är som att dricka sig törstig. Hennes sträva andetag. Även efter, med benen som darrar. Även då vill jag. Även då tillhör jag. Jag somnar så. Inte längre helt min egen.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren jba med Poeter.se id #33611 innehar upphovsrätten